

Arrest

nr. 45 365 van 24 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 februari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 26 februari 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 1 april 2010.

1.3. Op 14 april 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 april 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Nikishtak (gemeente Likovë) en bent u Macedonisch staatsburger. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als deze die door uw echtgenoot R. (...) A. (...) werden aangehaald. Zo bevestigde u dat uw echtgenoot een conflict had met de familie Y. (...) omwille van een probleem met de waterbevoorrading. Zo'n twee jaar geleden werd hij geslagen, een jaar geleden werd uw zoon geslagen toen hij van school terugkeerde en een tiental dagen voor jullie vertrek werd uw echtgenoot beschoten. Er werd hem gezegd dat hij zich in huis moest opsluiten. Jullie durfden niet meer buiten te gaan. Daarop beslisten jullie Macedonië te verlaten. Op 15 februari 2010 vroegen jullie in België asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u uw Macedonische identiteitskaart (uitgereikt op 29 januari 1999 te Kumanovë) neer.

B. Motivering

Ik stel vast dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die terzake door uw echtgenoot, A. (...) R. (...) (O.V. 6.578.206) werden aangehaald (CGVS, p.2). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Macedonië in februari 2010 verliet omdat u problemen kende met I. (...) Y. (...) en zijn drie zonen. Zij zijn net als u van Albanese origine en sinds 15 of 16 jaar bestond er een probleem over de waterbevoorrading van jullie landbouwgrond (CGVS, p.3-5). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met I. (...) Y. (...) en zijn zonen is immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met deze personen met niemand anders problemen had en dat het conflict met I. (...) Y. (...) en zijn zonen louter ingegeven was door het feit dat er een probleem bestond over de waterbevoorrading (CGVS, p.4). Daarenboven blijken uw problemen met I. (...) en zijn zonen van louter lokale aard te zijn. U verklaarde dat u uitsluitend in uw dorp Nikishtak lastiggevallen werd door de zonen van I. (...) en dat u nooit elders in Macedonië problemen had (CGVS, p.5). In dit verband kan hier overigens aan toegevoegd worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft waarom u zich omwille van de door u aangehaalde problemen in Nikishtak niet elders in Macedonië zou kunnen vestigen. U verklaarde weliswaar nergens anders te kunnen gaan wonen omdat u geen financiële middelen had en dat u hem ergens zou kunnen tegenkomen (CGVS, p.5). Dat u niet over de nodige financiële middelen beschikt om zich elders te vestigen is echter een motief van louter economische aard en houdt op zich geen verband met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Betreffende uw opmerking dat u hem ergens zou kunnen tegenkomen kan hieraan nog toegevoegd worden dat dit een blote bewering is die geenszins op concrete, objectieve aanwijzingen gebaseerd is, gezien u, zoals reeds aangehaald, nooit eerder buiten uw dorp problemen kende.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met I. (...) en zijn zonen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling met hen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde weliswaar via uw neef één keer klacht te hebben ingediend naar aanleiding van het eerste incident. De politie zou beloofd hebben de klacht te behandelen, maar ze zou nooit zijn langsgeslagen. U verklaarde hierop geen verdere stappen te hebben ondernomen omdat u niet durfde (CGVS, p.4). Na de twee andere incidenten hebt u geen klacht meer ingediend, omdat u niet meer durfde en omdat de politie volgens u toch niets onderneemt zolang er niemand vermoord wordt (CGVS, p. 4-5). U vervolgde dat de politie partijdig is en dat ze de kant kiest van de sterkere en de rijkere, in uw geval de familie Y. (...) (CGVS, p.6). Deze verklaringen voor het niet meer inroepen van de bescherming door uw autoriteiten sinds uw vergeefse klacht zijn hiervoor evenwel niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair bestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van het OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politioneel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren – wat volgens uw verklaringen voor u het geval was, gezien u ondermeer corruptie binnen de politie suggereerde door te stellen dat de politie voor de sterkere en rijkere, i.e. de familie Y. (...), partij koos (CGVS, p.4-6) –, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik en/of corruptie door de politie aan te klagen. U heeft echter nooit bijkomende stappen ondernomen nadat bleek dat de politie uw klacht in het kader van het eerste incident niet onderzocht (CGVS, p.4). Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt ondermeer dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik en/of corruptie door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers terecht kunnen. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politioneel wangedrag merkbaar is. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Anti-Corruption Commission" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs en uw huwelijksakte tonen hoogstens uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat aan. Hieraan wordt door mij in deze beslissing niet getwijfeld. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en hun nationaliteit aan. Ook dit staat hier niet ter discussie."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitskaart bevestigt uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, R. A. (RvV 53 503). Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest 45 364 van 24 juni 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van R. A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan een vendetta te vrezen waartegen de overheid hem niet wil beschermen zonder smeergeld te betalen. Verzoeker betwist niet dat de Macedonische politie haar werk naar behoren zou uitvoeren of dat de overheidsinstanties het doel hebben om zwaar op te treden tegen het fenomeen van de vendettas, doch benadrukt dat de invloed van de door de Commissaris-generaal genoemde instanties nog niet tot de kleinste dorpen, waaronder dat van verzoeker, is doorgedrongen. Verzoeker stelt dat de aanwezigheid van organisaties die strijden tegen vendettas niet voldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas of te besluiten dat hij hulp had kunnen vinden in zijn land van herkomst, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in een arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, inzake een vendetta in Albanië. Verzoeker betoogt dat de Commissaris-generaal onterecht gesteld heeft dat het absoluut onmogelijk zou zijn dat er nog vendettas plaatsvinden in Macedonië door de aanwezigheid van organisaties en besluit dat de bestreden beslissing gegrond is op hypothesen en feitelijke motiveringen die niet correct zijn.

2.2. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, wordt door de Commissaris-generaal nergens gesteld dat het absoluut onmogelijk zou zijn dat er nog vendettas plaatsvinden in Macedonië gelet op de aanwezigheid van organisaties. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielrelaas verworpen omdat (i) de door hem aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en deze bovendien lokaal van aard zijn, (ii) hij niet aannemelijk gemaakt heeft geen beroep te kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, (iii) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en haar taken uitvoert, en burgers tegen eventueel machtsmisbruik en/of corruptie van de politie klacht kunnen indienen bij verschillende instanties, zoals uitgebreid toegelicht, en (iv) de door hem neergelegde documenten bovenstaande motieven niet kunnen wijzigen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.4. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De Raad stelt vast dat, zo de feiten al op enige waarheid zouden berusten, de oorzaak van verzoekers beweerdde problemen ligt in een incident over de waterbevoorrading tussen verzoekers familie en de familie van I. Y.. Verzoeker werd twee jaar geleden voor het eerst geslagen door de zonen van I. waarop hij een klacht bij de politie indiende. Een jaar geleden werd verzoekers zoon geslagen door de kleinzonen van I. en tien dagen voor zijn vertrek uit Macedonië werd verzoeker beschoten. In zijn betoog in het verzoekschrift betwist verzoeker de vaststelling, namelijk dat de voorliggende feiten problemen van louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk van aard zijn, en derhalve geen nexus vertonen met de criteria van de Conventie van Genève, niet. Dit motief blijft derhalve onverminderd overeind. De Commissaris-generaal stelt overigens terecht dat verzoekers problemen van lokale aard zijn zodat hij het niet aannemelijk maakte zich niet elders in Macedonië te kunnen vestigen om aan de problemen met de familie van I. Y. te ontkomen.

2.5. Voorts wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen al op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. De Raad stelt vast dat blijkens verzoekers verklaringen hij één keer een klacht zou hebben ingediend bij de politie en bij de twee latere incidenten nooit meer enige actie heeft ondernomen tegen zijn belagers. Het kan dan ook de overheid niet ten kwade geduid worden geen maatregelen te hebben genomen. "Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.", zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk stellen dat hij niet werd geholpen, noch door de politie, noch door het parket, noch door enige andere organisatie vermits hij slechts één klacht indiende, en dan nog bij een eerste incident.

Aangaande de mogelijkheden tot bescherming stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom verzoeker wel beroep had kunnen doen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten. Met name omdat "Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair bestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van het OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch

politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd."

Dat de invloed van deze instanties blijkbaar nog niet de kleinste dorpen heeft bereikt, is een blote bewering, temeer verzoeker niet zelf het initiatief heeft genomen om daadwerkelijk om bescherming te verzoeken. Zelfs indien de politie niet de nodige hulp wilde bieden tenzij tegen betaling van smeergeld, wijst de Raad nogmaals naar de motivering van de bestreden beslissing waarin het volgende wordt gesteld: "Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren – wat volgens uw verklaringen voor u het geval was, gezien u ondermeer corruptie binnen de politie suggereerde door te stellen dat de politie voor de sterkere en rijkere, i.e. de familie Yeshari, partij koos (CGVS, p.4-6) –, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik en/of corruptie door de politie aan te klagen. U heeft echter nooit bijkomende stappen ondernomen nadat bleek dat de politie uw klacht in het kader van het eerste incident niet onderzocht (CGVS, p.4). Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt ondermeer dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik en/of corruptie door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers terecht kunnen. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Anti-Corruption Commission" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980."

Verzoekers blote bewering dat de aanwezigheid van deze instanties niet voldoet kan de Raad niet overtuigen. Immers uit de ruim gestoffeerde informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in Macedonië op verschillende niveaus van de politieke en gerechtelijke instanties constructieve initiatieven werden genomen na 2001, er continu wordt gewerkt aan verbetering van deze diensten en de burger bovendien beroep kan doen op een ombudsman.

2.6. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt de Raad op dat elke zaak individueel dient te worden onderzocht en het de taak van verzoeker is om zijn vervolgingsvrees en nood aan internationale bescherming te concretiseren. Het geciteerde arrest betreft een individuele geval zonder precedentwaarde, en heeft bovendien betrekking op Albanië terwijl verzoeker afkomstig is van Macedonië. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, betreft het tweede aan het verzoekschrift toegevoegde 'overtuigingsstuk' geen arrest maar een fragment van een beslissing van het Commissariaat-generaal.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen terecht concludeert dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS